

St. Knudsgilde i Flensborg

Tallinn Den tidligste kendte skrå fra et Knudsgilde er fra Flensborg. Den er skrevet på dansk og dateras normalt til omkring 1200.

De indledende paragraffer i den flensborgske skrå handler om forholdsregler hvis et ikkemedlem dræber et medlem af Gildet eller hvis en Gildeborder dræber en anden Gildebroder. Senere paragraffer handler om Gildebrødre der dræber personer uden før Gildet – Gildebrødrene skal i så fald hjælpe ham med at flygte. Det forbydes endvidere under møderne at slå hinanden med økse eller bænk eller stol – i hvert fald så meget at blodet flyder. Disse paragraffer mere end antyder at St. Knudsgildet i Flensborg omkring år 1200 var en sammenslutning af stridbare mænd – og ærekære mænd før andre paragraffer forbyder Brødre at beskyldte hinanden for løgn.

Knudsgildet i Flensborg ledes af Oldermænden og kansleren. Ved deres side står et antal stolbrødre. Særlig anseelse nyder Æresbrødrene hvis navne er indrammede med guld på brodertavlen på St. Knudsborg.

Båndene til fortiden knyttes særligt på de fire årlige højtidsdage for St. Knudsgildet i Flensborg. Den 7. januar på Knud Lavards dødsdag holdes Det ordentlige Adelgilde, der især er helliget broderskabstanken, og hvor man mindes afdøde Brødre och Søstre. Den 12 marts på Knud Lavards fødselsdag holdes en festlig sammenkomst med damer, den 25. juni på dagen for Knud Lavards helgenkåring holdes Det store Adelgilde med march gennem byen og hovedskydning og endelig den 6. oktober på Frederik VII's fødselsdag er det fest med Søstrene.

Det er fortsat broderskabstanken, der står i højsædet for det flensborgske St. Knudsgilde. Hver onsdag i skydesæsonen samles Brødrene på Knudsborg. Der skydes, udveksles nyt, snakkes, spilles kort. Klokkeren 19.00 indtages et beskedent måltid under iagttagelse af Gildets ceremoniel. Der skåles for majestæten, arresbrødrene, det kære gamle Gilde, broderskabet, skydesporten, gemytligheden og til sidst – for mådeholdet. Stemningen er enestående god mellem Brødrene, og ingen ny bror får lov til at føle sig udenfor. Det er dette broderlige samvær, der sammen med interessen for historien og respekten for traditionerne er essensen af St. Knudsgildet.